

[Statsministeren.]

er efter min mening ledende, og det var dem, jeg afviste så kategorisk.

For at gøre det tydeligt vil jeg gerne sige videre, når nu fru Ebba Strange siger, at hun ikke har fået noget svar på, om det er lige så alvorligt, at kvinder bliver arbejdsløse som mænd, at det forekommer mig at være lidt af et meningsløst spørgsmål. Jeg vil da gerne sige meget tydeligt og klart, at arbejdsløshed er en ulykke, og det er da oplagt og selvfølgelig, at man ikke kan gøre forskel og sige, at det ikke er så stor en ulykke, hvis det er en kvinde, som hvis det er en mand. Arbejdsløshed er en ulykke, hvem det så rammer. At der er individuelle forskelle, er noget andet, men der er ikke kønsforskelle her, det er i hvert fald ikke min opfattelse, og det vil jeg ikke have skudt i skoene.

Men det, man så videre spørger om, og det gjorde fru Grethe Philip også, er, om man ikke vil være med til at overveje situationen med arbejdsløsheden blandt kvinder. Dertil vil jeg gerne sige meget tydeligt, at det har vi ikke afvist, og i de drøftelser, der har været om beskæftigelsesarbejder, om-skoling, og hvad man ellers kan gøre, har vi da taget med i overvejelserne, at der også er stor nød blandt kvinder, som er blevet arbejdsløse, som har mistet et job, måske for lang tid, fordi virksomhederne er gået ned, et job, som de har baseret deres økonomi på.

Fru Grethe Philip spurgte, om jeg ville foranledige, at folketinget og kvindeorganisationerne løbende blev underrettet om, hvad der foregik i EF og i EFs udvalg. Det har jeg ikke haft mulighed for at undersøge, sådan at jeg kan svare meget konkret på det, men jeg mener at vide, at hvad der foregår i EF og i EFs udvalg, bliver folketinget meget nøje underrettet om, dels i dynger af papirer og skriftligt materiale, som man kan opsøge, hvis man har energi og kræfter til det, dels i markedsudvalget, hvor folk holder sig underrettet om det. Der er som bekendt en principbestemmelse i Romtraktatens artikel 119 om ligeløn mellem mænd og kvinder, og et direktivforslag har været drøftet, er jeg vidende om, i en arbejdsgruppe under Rådet. Vi har i Danmark drøftet det med arbejdsmarkedets parter, og

det forventes behandlet videre på et Rådsmøde, jeg tror i slutningen af december.

Der blev derefter spurgt om, hvad jeg ventede af konkrete resultater på topmødet. Her kommer jeg nok til at bedrøve både fru Grethe Philip, mig selv og andre med, at der næppe kommer nogle konkrete resultater ud af topmødet på dette område. Det tror jeg ikke man skal vente. Det, vi har gjort fra dansk side, er under det forberedende arbejde, hvor man har gennemgået udestående punkter, hvad man har haft fra tidligere topmøder osv., at pege på, at dette også var noget, som var til drøftelse, og at det var noget, vi lagde vægt på fra dansk side. Det er det, som er kommet frem i pressen. Men om det bliver en konkret del af det topmøde, som forventelig holdes i Paris den 9.-10. december — vi kan knap nok helt sige endnu, om der bliver noget konkret ud af det — er nok tvivlsomt.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip (RV):

Jeg takker for statsministerens svar, og igen må jeg sige, at det føles, som om statsministeren har en meget venlig og positiv holdning over for disse ting, men at det måske en gang imellem kan knibe med at få det tilstrækkeligt konkretiseret.

Jeg skal ikke gøre mere ud af spørgsmålet om orienteringen om EF i markedsudvalget. Jeg kan kun sige, at det er min bestemte overbevisning, at man i markedsudvalget ikke er tilstrækkelig orienteret om, hvad der i fællesmarkedet drøftes omkring kvindernes placering. Jeg vil nøjes med i denne omgang at bede statsministeren drøfte dette med udenrigsministeren, sådan at det kan sikres i fremtiden.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Erhard Jakobsen m. fl.]

(Lovforslag nr. 38. Fremsat 18/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.